

C/2024/1380

2024 2 19

2023 m. gruodžio 21 d. Teisingumo Teismo (septintoji kolegija) sprendimas (Kammergericht Berlin (Vokietija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) byloje dėl Europos arešto orderio, išduoto dėl LM, vykdymo

(Byla C-397/22 ⁽¹⁾, Generalstaatsanwaltschaft Berlin (Apkaltinamojo nuosprendžio priėmimas „in absentia“))

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Policijos ir teismų bendradarbiavimas baudžiamosiose bylose – Pagrindų sprendimas 2002/584/TVR – Europos arešto orderis – 4a straipsnio 1 dalis – Perdavimo tarp valstybių narių tvarka – Vykdymo sąlygos – Neprivalomo nevykdymo pagrindai – Išimtys – Privalomas vykdymas – In absentia paskirta bausmė – Sąvoka „teisminis nagrinėjimas, po kurio priimtas sprendimas“ – Suinteresuotasis asmuo, asmeniškai nedalyvavęs nei pirmoje, nei apeliacinėje instancijoje – Nacionalinės nuostatos, pagal kurias numatytas absoliutus draudimas perduoti suinteresuotąjį asmenį, kai sprendimas priimtas in absentia – Tinkamo aiškinimo pareiga)

(C/2024/1380)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Kammergericht Berlin

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: Generalstaatsanwaltschaft Berlin

Dalyvaujant: LM

Rezoliucinė dalis

1. 2002 m. birželio 13 d. Tarybos pagrindų sprendimo 2002/584/TVR dėl Europos arešto orderio ir perdavimo tarp valstybių narių tvarkos, iš dalies pakeisto 2009 m. vasario 26 d. Tarybos pamatiniu sprendimu 2009/299/TVR, 4a straipsnio 1 dalies a punkto i papunktį reikia aiškinti taip, kad tuo atveju, kai šaukimas atvykti į teismo posėdį suinteresuotajam asmeniui įteikiamas jį perduodant kartu su juo gyvenančiam suaugusiajam, atitinkama išduodančioji teisminė institucija turi įrodyti, kad suinteresuotasis asmuo iš tikrųjų gavo šį teismo šaukimą.
2. Pagrindų sprendimo 2002/584, iš dalies pakeisto Pamatiniu sprendimu 2009/299, 4a straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad šioje nuostatoje pavartota sąvoka „teisminis nagrinėjimas, po kurio buvo priimtas sprendimas“ apima apeliacinį procesą, po kurio buvo priimtas nuosprendis, kuriuo patvirtinamas pirmoje instancijoje priimtas sprendimas ir taip priimamas galutinis sprendimas byloje. Tai, kad per šį apeliacinį procesą byla nebuvo išnagrinėta iš esmės, šiuo atžvilgiu nesvarbu.
3. Pagrindų sprendimo 2002/584, iš dalies pakeisto Pamatiniu sprendimu 2009/299, 4a straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad šią nuostatą perkeltanti nacionalinės teisės norma, pagal kurią vykdančioji teisminė institucija apskritai neturi galimybės vykdyti siekiant įvykdyti bausmę išduoto Europos arešto orderio, jei suinteresuotasis asmuo asmeniškai nedalyvavo teisminiame nagrinėjime, po kurio buvo priimtas atitinkamas sprendimas, prieštarauja šiai nuostatai. Nacionalinis teismas, atsižvelgdamas į visą savo nacionalinę teisę ir taikydamas joje pripažintus aiškinimo metodus, turi aiškinti šią nacionalinės teisės normą kuo labiau atsižvelgdamas į šio pagrindų sprendimo tekstą ir tikslą.

⁽¹⁾ OL C 359, 2022 9 19.